

Minister Zdrowia

GIS-BW-43230-136/AS-KK/17/2
SK 37657/2017

dot. BPS1043-47-1266/17

KABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 14.11.17

nr 5965 podpis. [Signature]

Warszawa, 2017-11-10

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

SEKRETARIAT

Biuro ds. kontaktów z Senatami
Wpłynęło dn. 16.11.17
nr 5965 podpis. [Signature]

[Signature]

w nawiązaniu do oświadczenia Pana Senatora Waldemara Sługockiego złożonego na 47. posiedzeniu Senatu w dniu 28 września 2017 r. dotyczącego projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Ad. 1

W odniesieniu do pytania dotyczącego konsultacji społecznych dotyczących projektowanych regulacji uprzejmie informuję, że zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa¹ (m. in. zgodnie z zasadami przejrzystości i jawności procesu legislacyjnego) projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z załącznikami, uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji (OSR) był przedmiotem trwających 45 dni konsultacji publicznych, które zakończyły się dnia 4 września 2017 r. Załączam listę podmiotów, do których przekazano projekt rozporządzenia do opiniowania.

Ponadto projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji pod adresem: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12300759>.

¹ Dz.U. z 2017 r. poz. 248 z późn. zm.

Ad. 2

Odnosząc się do kwestii przeznaczenia dodatkowych funduszy dla jednostek samorządu terytorialnego w związku z podniesionym w oświadczeniu Pana Senatora zwiększeniem ich kompetencji, uprzejmie informuję, że projekt rozporządzenia nie zwiększa kompetencji jednostek samorządu terytorialnego w zakresie związanym ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę. Zadania samorządu terytorialnego we wskazanym zakresie zostały określone w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym*² oraz doprecyzowane w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*³. Jednocześnie należy wskazać, że projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji określonej w art. 13 ww. ustawy, zgodnie z którą Minister Zdrowia został zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia m. in. programu monitoringu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz sposobu informowania konsumentów o jakości wody.

Pragnę również poinformować, że projekt rozporządzenia nie wprowadza w stosunku do ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* modyfikacji w zakresie podmiotów odpowiedzialnych za informowanie odbiorców usług o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

W tym miejscu należy nadmienić, iż uwzględniając zgłoszone w toku konsultacji publicznych uwagi, w projektowanym rozporządzeniu odstąpiono od obligatoryjnej konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka zgodnie z normą PN-EN 15975-2 „*Bezpieczeństwo zaopatrzenia w wodę do spożycia – Wytoczne dotyczące zarządzania kryzysowego i ryzyka – Część 2: Zarządzanie ryzykiem*”. Mimo że na późniejszym etapie prac legislacyjnych Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich, podczas spotkań, przedstawiał stanowisko dotyczące bezwzględnej potrzeby przeprowadzania przez tzw. producentów wody oceny ryzyka, w projekcie rozporządzenia utrzymano rozwiązanie polegające na fakultatywnej, a nie obowiązkowej ocenie ryzyka.

Wprowadzenie fakultatywnej oceny ryzyka dokonywanej przez tzw. producentów wody wynika ponadto z faktu, iż ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*⁴ wprowadziła obowiązek przeprowadzenia dla ujęć wody, dla których nie ustanowiono strefy

---

² Dz.U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.

³ Dz.U. z 2017 r. poz. 328 z późn. zm.

⁴ Dz. U. poz. 1566

ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej (na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r.) – w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, tj. do dnia 31 grudnia 2021 r., analizy ryzyka, i złożenia wniosku o ustanowienie stref ochronnych obejmujących teren ochrony pośredniej, jeżeli będzie to uzasadnione wynikami tej analizy. Mając na uwadze fakt, iż norma PN-EN 15975-2 „*Bezpieczeństwo zaopatrzenia w wodę do spożycia – Wytyczne dotyczące zarządzania kryzysowego i ryzyka – Część 2: Zarządzanie ryzykiem*” odnosi się do procesów zarządzania ryzykiem, który koncentruje się na wszystkich elementach łańcucha dostaw wody do spożycia (ochrona źródeł wody, pobór wody, jej transport, uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucja), zasadnym jest w pierwszej kolejności pozyskanie wyników analiz ryzyka odnoszących się do konieczności ustanawiania stref ochrony obejmujących teren ochrony pośredniej ujęć wody. Realizacja tego obowiązku będzie stanowiła bez wątpienia duży merytoryczny wkład dla późniejszej finalizacji wdrożenia normy PN-EN 15975-2.

Należy również wskazać, że przeprowadzenie przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne lub podmioty wykorzystujące wodę, pochodzącą z indywidualnego ujęcia w ramach działalności gospodarczej lub w budynkach użyteczności publicznej oraz budynkach zamieszkania zbiorowego oceny ryzyka jest jednym z warunków przyjęcia tzw. elastycznego systemu monitorowania jakości dostarczanej przez nich wody w zależności od wyników tej oceny, tj. rozszerzenie wykazu parametrów podlegających monitorowaniu / zwiększenie częstotliwości pobierania próbek wody do badań bądź zmniejszenie wykazu parametrów podlegających monitorowaniu / zmniejszenie częstotliwości pobierania próbek wody do badań.

Pragnę również zwrócić uwagę, że ocena wpływu powyższego rozwiązania została przedstawiona w zamieszczonym na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji i przekazanym do konsultacji publicznych dokumencie – ocena skutków regulacji.

Odnosząc się natomiast do pozostałych podniesionych w oświadczeniu Pana Senatora kwestii, należy wskazać, że **w odróżnieniu od dyrektyw i rozporządzeń UE, wytyczne, zalecenia i opinie (również specjalistów Światowej Organizacji Zdrowia) nie stanowią źródeł powszechnie obowiązującego prawa.**

Należy podkreślić, że procedowany obecnie projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ma na celu implementację dyrektywy Komisji (UE) 2015/1787 z dnia 6 października 2015 r.

zmieniającej załączniki II oraz III do dyrektywy Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Polska jako jedno z państw członkowskich Unii Europejskiej jest zobowiązana do wdrożenia (w określonym terminie) obowiązujących w UE regulacji prawnych (i w tym zakresie jest rozliczana przez organy UE). Zgodnie bowiem z opublikowanym w styczniu 2017 r. Komunikatem Komisji „*Lepsze wyniki dzięki lepszemu stosowaniu prawa*”, Komisja Europejska będzie kładła duży nacisk nie tylko na przyjmowanie przepisów, ale także na ich stosowanie.

W tym miejscu pragnę nadmienić, że na wstępnym etapie prac legislacyjnych rozważano uwzględnienie w projektowanych regulacjach prawnych, w odniesieniu do parametrów, dla których w zaleceniach Światowej Organizacji Zdrowia ustalono mniej restrykcyjne wymagania, możliwość odwołania się do tych wartości, jednakże zgodnie z informacją przekazaną przez przedstawiciela Komisji Europejskiej przyjęcie w przepisach krajowych innych wartości niż ustalone w dyrektywie będzie skutkowało uruchomieniem przez Komisję Europejską procedury dotyczącej naruszenia prawa wspólnotowego.

Na marginesie należy również zauważyć, iż WHO skupia ponad 190 państw z całego świata o różnym poziomie industrializacji, zaawansowania technologicznego, jak również dostępności do wody pitnej. Zatem w przypadku państw, które mają niedobory w zapewnieniu mieszkańcom wody nadającej się do spożycia, np. Etiopia, Mozambik, Sudan, Niger, Mali, stosowanie się do zaleceń WHO, m. in. spożywania wody po przegotowaniu niewątpliwie przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa zdrowotnego mieszkańców. Jednakże nie jest dopuszczalne stosowanie tych samych środków bezpieczeństwa w stosunku do państw członkowskich UE, które mają przyjęte własne bezpieczne normy.

Na zakończenie pragnę poinformować, że procedując projekt rozporządzenia ustawodawca bazuje na opiniach przedkładanych przez uprawnione oraz wyspecjalizowane w tym zakresie organy. Zgodnie z opinią przekazaną przez Ministra Spraw Zagranicznych projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Zbigniew J. Król

Załącznik

Lista podmiotów, do których przekazano projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z załącznikami, uzasadnieniem i oceną skutków regulacji do opiniowania w ramach 45-dniowych konsultacji publicznych:

- 1) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 5) Federacja Związków Zawodowych Pracodawców Ochrony Zdrowia, Porozumienie Zielonogórskie;
- 6) Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 7) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 8) Wojewodowie;
- 9) Marszałkowie Województw;
- 10) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 11) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny;
- 12) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 13) Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie;
- 14) Główny Urząd Nadzoru Budowlanego;
- 15) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 16) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 17) Główny Instytut Górnictwa;
- 18) Komisja Dokumentacji Hydrogeologicznej;
- 19) Polski Związek Inżynierów i Techników Budowlanych;
- 20) Polski Związek Inżynierów i Techników Sanitarnych.